

[Christmas Møller.]

terhed). Jeg kan godt forstaa, at disse Spørgsmaal skaber Munterhed indenfor Regeringspartierne, for Medlemmerne heraf har — det har vi alle sammen været klare over — i de sidste Dage ikke anet et Muk. Det hele foregik et helt andet Sted; de blev saamænd ikke taget med paa Raad.

Men jeg tror, at ingen, som ønsker et parlamentarisk System opretholdt, ingen, som er af den Opfattelse, at det vel er rimeligt og naturligt, at man forhandler fortroligt, men at man paa det Tidspunkt, hvor fortrolige Forhandlinger og visse Aftaler danner Baggrunden for Gennemførelsen af meget vigtige Lovforslag, bør tilkendegive Resultatet deraf, jeg tror, at ingen vil være uenig med mig i, at Parlamentarismen giver man Dødsstødet i det Øjeblik, man ikke aabent og ligetil tilkendegiver Baggrunden og Grundlaget for den politiske Situation i Landet. — Jeg forstaaer godt, at den højtærede Statsminister er gaaet, det maa ikke være behageligt for ham at faa alle disse Spørgsmaal. Men han udtrykker derigennem paa, om man vil, en passende eller upassende Maade sin Respekt for denne Forhandling.

Det er dog naturligt og rimeligt, at Offentligheden og Partierne faar Besked om, hvad der overhovedet indeholdes i den nuværende politiske Situation. Det Krav, man stiller til dem, der ikke har deltaget i disse Forhandlinger, er, at vi skal tage Stilling til dette Lovforslag, hvis Omfang ingen vil bestride er overmaade stort, uden overhovedet at ane, hvad Aftalerne mellem de to Partier officielt gaar ud paa. Og Forholdet er jo dog vist dette, hvis jeg skulde gaa ud fra det ærede Medlem Hr. Krag's almindelige Opfattelse af den højtærede Statsminister, at saadan nogen sikker Forventning til at tro paa den højtærede Statsministers Ord har det ærede Medlem Hr. Krag jo ikke næret siden den 2. Juni 1932.

Der kan ikke være Tvivl om, saaledes som det ærede Medlem Hr. Krag's Ord faldt, at isoleret gennemføres dette Lovforslag ikke. Der er paa en Række store Omraader truffet Aftaler mellem Regeringspartierne og Ministeriet paa den ene Side og det ene Oppositionsparti paa den anden Side om Gennemførelsen af visse Forslag. Lejlig-

heden her er jo ikke, selv om de i og for sig indgaar som et naturligt Led i selve den Baggrund, dette Lovforslag har faaet, til at gennemgaa den lange Række af dem; man maa jo ogsaa se dem udarbejdet i Enkelt-heder, forinden man kan tage endelig Stilling. Jeg ønsker kun i al Almindelighed at sige, at mit Parti overfor det Diktat, som Partiet Venstre og Regeringspartierne altsaa paa en Række Lovgivningsomraader vil stille Rigsdagen overfor, ud fra vore Synspunkter vil gaa ind i en saglig Forhandling om disse Forslag. Der vil utvivlsomt være enkelte af dem, hvortil ogsaa vor Stemme kan faas, men der vil utvivlsomt ogsaa paa betydningsfulde Omraader være Lovforslag, hvor vi vil sætte vor Stemme imod.

Og naar det ærede Medlem Hr. Krag udtalte Forventningen og Forvisningen om, at alle Partier paa Rigsdagen paa en Række af disse Omraader kunde samles i Enighed om Forslagene og begynde en Forhandling, maa jeg sige til det ærede Medlem: Nej, til en saadan Forhandling kan vi ikke være med, simpelt hen af den Grund, at det ærede Medlem efter sine egne Ord møder til Forhandling med bundne Hænder overfor en Række af de Forslag, der er Led i Overenskomsten. Vi kan foreslaa vore Ændringer, gøre vore Anskuelser gældende, andet kan vi naturligvis ikke.

Men om en enkelt eller et Par enkelte af de Bestemmelser, som danner Baggrunden for dette Lovforslag, ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger.

Der er jo ikke den fjerneste Tvivl om, at Nøglen til hele den Situation, som forelaa allerede efter Valget den 16. November i Fjor, og Nøglen ogsaa til den Situation, der forelaa, da Statsministeren kom med sin Henstilling om at optage Forhandlinger — en Henstilling, som vi altsaa prompte imødekom, hvorefter den højtærede Statsminister altsaa bar sig ad, som han gjorde —, der er ikke den fjerneste Tvivl om, at Nøglen til hele denne Situation var og er Valutapolitikken i dette Land. Om denne vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger.

Da Forhandlingerne blev optaget og var skredet frem et Par Dage, saa stillede de konservative Medlemmer af det Forhandlingsudvalg, som Statsministeren ledede, det Spørgsmaal til Regeringen: hvilken Kronepolitik den havde, hvilken Valuta-